Din cuvîntul participanților la Conferința pe țară a Uniunii de Cultură Fizică și Sport

Constantin Prisnea

adjunct al ministrului Invățămîntului și Culturii

O latură importantă a procesului instructiv-educativ în învățămînt o constituie educația fizică, menită să contribuie activ la întărirea sănătății elevilor și studenților, la dezvoltarea lor fizică, armonioasă.

In scopul rezolvării acestor sarcini de bază ale educației fizice școlare și universitare, în lumina prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din 2 iulie 1957, MIC — în strînsă colaborare cu UCFS și UTM a luat o serie de măsuri privind îmbunătățirea conținutului educației fizice în școli și facultăți, formarea cadrelor și bazei materiale necesare educației fizice și sportului școlar și universitar.

Planurile de învățămînt în vigoare prevăd ore de educație fizică pentru toate tipurile de școli, precum și ore de activitate sportivă pentru elevii începînd de la vîrsta de 14 ani și studenții din anul I și II.

In ultimii ani au fost elaborate sau refăcute radical programele de educație fizică, dîndu-li-se un pronunțat caracter practic aplicativ și un bogat conținut educativ. S-a mărit volumul mijloacelor destinate pregătirii fizice multilaterale, bază temeinică pentru a asigura copiilor și tineretului o sănătate perfectă, o bună pregătire pentru procesul muncii, precum și pentru specializarea sportivă. Un loc din ce în ce mai important îl ocupă educația fizică desfășurată în aer liber.

Astăzi, spre deosebire de trecut, sportul și învățătura sînt buni prieteni. Mărturie ne stau numeroasele exemple de elevi și studenți fruntași la învățătură și sport. Noi urmărim ca pasiunii pentru sport, care caracterizează mase tot mai largi de elevi și studenți, să i se adauge o mai accentuată preocupare pentru a obține rezultate tot mai bune la învățătură.

Sportul școlar și universitar și-au adus partea lor de contribuție la buna dezvoltare fizică a tineretului nostru, la întărirea sănătății lui, precum și la pregătirea pentru activitatea sportivă de performanță. Aportul lor, în raport cu condițiile create, ar fi putut fi însă cu mult mai mare. Mai există lipsuri în dezvoltarea corespunzătoare a educației fizice și sportului școlar. S-au adus aici critici la adresa unor conduceri de școli și unor organe locale ale învățămîntului, cu privire la unele soluții comode pentru rezolvarea spinoasei probleme a supraîncărcării, pe seama educației fizice. Ministerul va examina aceste fenomene și va lua măsurile necesare. Fără îndoială că există încă destule posibilități pentru îmbunătățirea bazei materiale a educației fizice și sportului în școli și institutele de învățămînt superior.

Sarcina conducerilor școlilor este aceea de a ajuta tineretul, ca prin muncă voluntară să amenajeze baze simple pentru desfășurarea activității sportive. Nici la sportul de performanță aportul școlilor și mai cu seamă al institutelor de învățămînt superior nu se face simțit în măsura cuvenită. Sportul școlar și universitar mai are datorii mari neachitate față de mișcarea sportivă din țara noastră.

Recent, la minister a fost analizată activitatea de educație fizică și au fost propuse o serie de măsuri în vederea îmbunătățirii organizării și desfășurării acestui obiect de învățămînt. E vorba de îmbunătățirea planurilor de învățămînt privind educația fizică, îndeosebi în școlile profesionale și în institutele de învățămînt superior.

Impreună cu UCFS și UTM se vor studia posibilitățile de organizare, cu începere din anul 1963, a campionatelor școlilor tehnice și a campionatelor universitare la atletism, gimnastică etc. Asemenea campionate vor avea loc și la jocuri sportive.

In anii următori M.I.C. își propune să continue organizarea de școli medii cu program special de educație fizică, profilate mai ales pentru atletism, precum și de școli sportive de elevi.

O atenție sporită va fi acordată organizării activității sportive a celor cca 120.000 de elevi și studenți cuprinși anual în taberele de odihnă și recreare.

Pentru acoperirea necesarului mereu crescînd de cadre calificate, vor fi mărite cifrele de școlarizare de la Institutul de Cultură Fizică și de la facultățile de educație fizică.

Se va continua organizarea cursurilor de inițiere cu învățătorii care predau educația fizică la școlile din mediul sătesc și se vor extinde aceste cursuri și la cei care predau în școlile de la orașe.

Folosind cu pricepere condițiile create, îmbinînd armonios activitatea în cadrul orelor de curs cu activitatea sportivă, învățămîntul va aduce o contribuție din ce în ce mai mare la înflorirea culturii fizice în țara noastră și va constitui un izvor permanent de depistare și pregătire a elementelor talentate, capabile să reimprospăteze loturile și echipele chemate să apere cu cinste culorile patriei noastre în întrecerile cu alte țări.

Nicolae Tofan

președintele Consiliului regional U C F S Galați

După ce a subliniat importantele cuceriri ale construcției socialiste în regiunea Galați, vorbitorul a arătat că și activitatea sportivă cunoaște o deosebită dezvoltare.

„In regiunea Galați, oamenii muncii au la dispoziție baze sportive simple și complexe, care oferă condiții favorabile practicării culturii fizice și sportului.

Aproape fiecare sat din regiune are un teren sportiv, iar în cadrul căminelor culturale există săli destinate practicării șahului și tenisului de masă. La aceasta a contribuit faptul că, în comunele și satele regiunii noastre, sfaturile populare au repartizat terenuri pe care s-au amenajat baze sportive simple.

Consiliul regional UCFS a elaborat planuri de măsuri pentru amenajarea de baze sportive simple și complexe necesare dezvoltării activității sportive în regiunea noastră. Astfel, am format colective din ingineri și arhitecți, activiști voluntari din asociațiile sportive care au întocmit proiecte de construcții. Sub îndrumarea organizațiilor de partid și în colaborare cu organizațiile U.T.M. și de sindicat, aceste planuri au fost expuse și dezbătute în fața oamenilor muncii, iubitori și susținători ai mișcării de cultură fizică și sport. Acțiunea de construcții de baze sportive a fost susținută și de presa locală. In cadrul asociațiilor sportive s-au format brigăzi de muncă patriotică, care, sub îndrumarea tehnică a inginerilor și tehnicienilor, au desfășurat activitatea de construcție.

O mare amploare a luat-o construcția de baze sportive la sate. Așa, de pildă, în comunele Ivești, Nănești, Măicănești, Ruseștu și altele au fost amenajate frumoase baze sportive prin muncă voluntară.

In construcția și amenajarea stadioanelor și bazelor sportive simple, enumerate mai sus, numai în anul 1961 membrii UCFS din regiunea Galați au efectuat peste 150.000 de ore de muncă patriotică.

Ca efect direct al construirii de baze sportive în număr mare, numai în anul 1961 noi am reușit ca în colaborare cu organizațiile de masă, să dezvoltăm activitatea sportivă de masă, atrăgînd în marile competiții tot mai mulți oameni ai muncii.

Cu toate rezultatele obținute la competițiile de masă, trebuie să arătăm că nu am reușit totuși să antrenăm întreaga masă a membrilor UCFS într-o activitate organizată, susținută și continuă. Aceasta din cauză că activiștii consiliului regional nu s-au preocupat să pregătească un număr corespunzător de instructori sportivi voluntari care să organizeze și să conducă activitatea practică din asociații. Așa se explică, de altfel, și faptul că o parte din bazele sportive și în special pistele de atletism nu sînt folosite pentru instruirea tinerilor dornici să practice atletismul, stînd fără întrebuințare.

Pe alocuri se mai manifestă, la unele consilii ale asociațiilor sportive, atitudini de slabă gospodărire a bazelor sportive, așa cum este cazul asociațiilor Metalo Sport Galați și Laminorul Brăila.

Principala cauză în lipsurile semnalate o constituie slabul control exercitat de Consiliul regional U C F S și cluburile sportive orășenești, care nu au tras la răspundere la timp pe cei ce au manifestat dezinteres față de întreținerea bunului obștesc. Înțelegînd importanța întreținerii corespunzătoare a bazelor sportive și a folosirii lor raționale, consiliul regional UCFS Galați va acorda în viitor o atenție deosebită acestei laturi a activității sale.

Conform planurilor de perspectivă, în regiunea Galați este prevăzută construcția, prin muncă patriotică, a unor complexe sportive în diferite cartiere. Complexele sportive vor cuprinde terenuri simple de volei, baschet, handbal, piste de alergări, portic de gimnastică, teren și instalații mecanice pentru copii, iar în orașele Galați și Brăila complexe pentru practicarea natației și sporturilor nautice.

Ne propunem să realizăm — prin muncă patriotică — baze sportive pe lîngă fiecare întreprindere, instituție, școală de orice grad, S.M.T., G.A.S. și G.A.C.

In fața Conferinței ne angajăm să depunem toate eforturile pentru a găsi cele mai potrivite forme și metode de dezvoltare a culturii fizice, în satele și orașele regiunii noastre.

Dr. Andrei Iliescu

președintele Secției de medicina culturii fizice din Societatea Științelor Medicale

In ultima vreme, tot mai mulți activiști ai Uniunii de Cultură Fizică și Sport acordă atenția cuvenită colaborării cu medicii sportivi; în același timp, un număr tot mai mare de medici, din diverse specialități, colaborează din ce în ce mai strîns cu cabinetele metodico-științifice ale Uniunii de Cultură Fizică și Sport, cu antrenorii, cu sportivii, dînd o orientare mai justă, mult mai apropiată de practica activității medico-sportive.

Ca rezultat al muncii depuse de lucrătorii din domeniul medicinei culturii fizice, unele concluzii au început să fie aplicate în practică, însă trebuie să vedem în ce măsură acestea s-au aplicat cu toată exigența, în ce măsură medicii au insistat iar antrenorii au înțeles necesitatea lor.

Succesele deosebite realizate de loturile republicane de lupte și de rugbi, pe care le pregătesc antrenorul emerit Ion Corneanu și antrenorul Nicolae Pădureanu — care nu admit nici o abatere de la executarea strictă a controlului medical sportiv — ne dovedesc eficacitatea acestei importante măsuri.

Trebuie combătută cu toată tăria concepția și atitudinea retrogradă a unor antrenori și activiști ai asociațiilor și cluburilor față de necesitatea și importanța controlului medical, minimalizarea rolului pe care-l poate avea în obținerea unor performanțe din ce în ce mai înalte.

Nu greșim, de asemenea, dacă afirmăm că la baza rezultatelor frumoase obținute de sportivii noștri la Jocurile Olimpice, Universiada de la Sofia și în alte competiții interne și internaționale, stă și colaborarea mai strînsă, realizată între medici și antrenori.

Datele științifice culese de medicii sportivi cu ocazia campionatelor internaționale de atletism, precum și cele culese la diverse antrenamente, permit generalizarea unor indicații practice importante din diverse probleme cum ar fi: încălzirea, adaptarea sportivilor în competiții și altele.

Deși rezultatele obținute în cercetările științifice medico-sportive din ultimii ani sînt din ce în ce mai valoroase, este important să arătăm că unele lucrări nu sînt încă suficient de bine orientate, nu cuprind încă problemele cele mai arzătoare ale antrenamentului sportiv, nu au încă eficiența necesară și nu indică metodele cele mai corespunzătoare în funcție de specificul antrenamentului și de particularitățile biologice ale colectivelor. De asemenea, un număr important de lucrări se preocupă de probleme nesemnificative, nelegate de practica medico-sportivă, irosindu-se multe forțe fără a se trage concluzii eficiente pentru fundamentarea științifică a antrenamentului sportiv.

O lipsă importantă constă în faptul că lucrările din ultima vreme se adresează aproape în exclusivitate problemelor ridicate de antrenamentul sportiv de performanță, neglijîndu-se aspectele deosebit de importante ale educației fizice școlare, ale gimnasticii în producție, ale turismului etc., într-un cuvînt nu se acordă atenția cuvenită exercițiului fizic în regimul de muncă și de odihnă a oamenilor.

Există și alte lipsuri ale medicinei sportive și ale colaborării dintre medici și antrenori. Astfel, se neglijează particularitățile de vîrstă și sex în dezvoltarea procesului de antrenament. Există numeroase cazuri cînd copiii de vîrste foarte diferite fac același antrenament, cei mai tineri fiind suprasolicitați. Nici noi medicii nu ne-am preocupat și nu am pus la dispoziția antrenorilor indicațiile științifice necesare privind particularitățile organismului în creștere.

Trebuie înțeles de către toți medicii și antrenorii că problema individualizării nu este numai o problemă de metodică, ci și una profund fiziologică, profund funcțională.

Incercările de cercetare științifică în problemele de biomecanica exercițiilor fizice au încă un caracter static, rezumîndu-se la analiza unor mișcări sau poziții cunoscute, în loc ca ele să se orienteze spre obiective noi, care să dea soluții creatoare, capabile să împingă înainte tehnica antrenamentului sportiv.

Este necesar de aceea să lichidăm neîntîrziat lipsurile existente, să creștem exigența în munca de cercetare științifică, să o orientăm just către obiectivele cele mai importante și în primul rînd către sportul practicat de masele largi ale oamenilor muncii, ținînd seama de particularitățile de vîrstă și sex și de necesitatea atingerii unor performanțe cît mai înalte.

Prin înființarea consiliului științifico-metodic avem create toate premizele de îmbunătățire a muncii de cercetare științifică.

Noi, activiștii în domeniul medicinei culturii fizice considerăm cu toții ca o datorie și o mare cinste în același timp, de a aduce o contribuție și mai mare la continua dezvoltare a mișcării de cultură fizică și sport din patria noastră.

Iuliu Moraru

președintele Clubului sportiv școlar Cluj

Obiectivul permanent al muncii noastre este descoperirea, selecționarea și pregătirea multilaterală a celor mai talentate și corespunzătoare elemente din cadrul asociațiilor sportive școlare.

Am organizat munca în asociațiile sportive școlare, am angrenat un larg activ voluntar care se ocupă de pregătirea tinerilor sportivi și care, sub îndrumarea consiliului clubului, obține rezultate din ce în ce mai bune.

Totuși, în munca noastră pierdem uneori din vedere scopul propus și ne concentrăm eforturile pentru realizarea unui obiectiv mărunt, cum ar fi de exemplu cîștigarea unui titlu sau a unei competiții. Nu de puține ori am făcut acest lucru, în loc să fi desfășurat o muncă susținută de atragere a unui număr cît mai mare de elevi pe terenurile de sport, care să asigure, în mod firesc, cîștigarea unor titluri sau competiții importante.

In continuare vorbitorul a spus că în marea majoritate a secțiilor pe ramură de sport există o preocupare continuă pentru realizarea integrală a sarcinilor procesului instructiv-educativ. Am avut însă și cazuri cînd unele birouri de secții și antrenori au privit cu ușurință această problemă.

Printr-o orientare mai justă a muncii antrenorilor și printr-un control permanent, calificat, în viitor astfel de fenomene nu se vor mai petrece. Pentru aceasta ne-am propus să analizăm periodic situația la învățătură a elevilor, să întărim legătura conducerii secțiilor (antrenori, diriginți, profesori de educație fizică) cu familia, cu școala de bază și cu organizația U.T.M., să desfășurăm o intensă muncă individuală pentru educarea comunistă a elevilor sportivi.

A doua problemă pe care o prezint se referă la organizarea și conținutul activității extrașcolare a elevilor. Excursiile, schiul, patinajul, înotul, gimnastica, competițiile, festivalurile, concursurile pionierești, toate aceste forme de activitate extrașcolară constituie mijlocul sigur prin care se poate realiza o largă participare a elevilor care, selecționați de secțiile clubului sportiv școlar, pot împrospăta loturile secțiilor clubului, reprezentativelor de regiune, loturilor republicane de juniori și mai tîrziu de seniori.

Acestea, deși au o valoare educativă mare, nu sînt încă folosite în măsură suficientă la nivelul asociației sportive școlare de bază.

Pe de altă parte aceste activități se organizează la intervale mari, fără continuitate. Așa procedează asociațiile sportive ale școlilor medii nr. 2, nr. 6 și nr. 14.

Sînt însă și asociații sportive școlare care și-au creat o tradiție și își bazează activitatea pe asemenea forme complexe de muncă cum sînt cele ale școlilor medii nr. 1, nr. 5, nr. 7, nr. 11, nr. 13, de unde clubul nostru și-a recrutat cele mai multe elemente.

Participînd la această Conferință mi-am dat seama că există încă multe mijloace și metode pe care noi le putem însuși și aplica în asociațiile sportive școlare. Vom depune eforturi susținute pentru a aplica metodele cele mai înaintate de muncă, ridicînd astfel calitatea activității noastre la nivelul cerințelor actuale.

Ivan Dumitru

președintele Consiliului regional U C F S Dobrogea

Sub conducerea și îndrumarea partidului, regiunea Dobrogea a cunoscut în anii care au trecut de la 23 August 1944, o înflorire deosebită, în toate domeniile de activitate. In cadrul acestor mari prefaceri o răspîndire din ce în ce mai largă a cunoscut și sportul, de ale cărui binefaceri se bucură astăzi mase din ce în ce mai largi de oameni ai muncii de la orașe și sate. In regiunea noastră își desfășoară în prezent activitatea un număr de 546 de asociații sportive care însumează 129.241 de membri ai UCFS, dintre care 22.000 fete.

Desfășurînd o muncă intensă, activiștii sportivi din regiunea noastră și, în special, cei din raionul Medgidia, au obținut o serie de succese importante. Astfel, raionul Medgidia este astăzi fruntaș și are 91 de asociații cu peste 22.000 membri. O situație bună poate fi întîlnită și în raionul Tulcea.

La baza succeselor înregistrate a stat munca organizatorică desfășurată sub îndrumarea comitetului regional de partid și într-o strînsă colaborare cu organizațiile U.T.M. și sindicale.

Trebuie să subliniez faptul că, regiunea Dobrogea fiind în întregime colectivizată, s-au creat prin aceasta posibilități frumoase pentru dezvoltarea mișcării sportive în mediul sătesc.

Cu toate succesele obținute vreau să arăt că mai avem și consilii raionale UCFS cum sînt Istria și Măcin care nu se pot mîndri cu prea multe realizări în activitatea lor. In raionul Istria se găsesc asociații sportive ca Zori Noi și Granitul din Babadag, Flamura roșie din Lunca, care de la înființare n-au mai primit nici un membru. In această situație sînt și asociațiile din comuna Jijila și Smîrdanul Nou din raionul Măcin.

Ce altceva reflectă această situație decît dezinteresul activiștilor sportivi din aceste raioane? Dar nu e numai vina lor, ci e și a noastră, a activiștilor Consiliului regional UCFS, care manifestînd o condamnabilă nepăsare n-au luat la timp măsurile corespunzătoare care se impuneau.

Pe această linie voi arăta, de asemenea, că consiliul nostru regional s-a mulțumit doar să constate că mobilizarea maselor de oameni ai muncii în practicarea sportului se face mai mult sau mai puțin bine, în loc să intervină cu hotărîre pentru lichidarea lipsurilor. Dacă am fi folosit un stil corespunzător de muncă, atunci cu siguranță că s-ar fi putut înlătura formalismul care caracterizează activitatea unora din asociațiile noastre sportive în ceea ce privește organizarea primelor etape ale competițiilor de masă.

Ce trebuie să facem pentru a înlătura toate aceste lipsuri?

In primul rînd — a spus vorbitorul — va trebui să privim activitatea noastră în ansamblul ei și în perspectivă, să ne îmbunătățim neconținut stilul și metodele noastre de muncă, să ducem o politică justă de promovare a activiștilor sportivi în consiliile raionale UCFS și în asociațiile sportive, să luptăm cu consecvență pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la activitatea de cultură fizică, să ne perfecționăm metodele de atragere în activitatea sportivă mase tot mai largi de oameni ai muncii.